

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy w dniu: 20 kwietnia 2016 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: Miasta S. W.

przeciwko: J. O.

o: zapłatę

(1) zasądza od pozwanej J. O. na rzecz powoda Miasta S. W. 540,80 zł (pięćset czterdzieści złotych osiemdziesiąt groszy), z odsetkami:

(a) ustawowymi od 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) od 13 sierpnia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku,

(b) ustawowymi za opóźnienie od 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

(c) ustawowymi od 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) od 28 grudnia 2014 roku do 31 grudnia 2015 roku,

(d) ustawowymi za opóźnienie od 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) od 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

(1) ustala wynagrodzenie M. O. jako kuratora dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej J. O. na 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych), które nakazuje wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda;

(2) przyznaje M. O. jako kuratorowi dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej J. O. 34,93 zł (trzydzieści cztery złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu wydatków, które nakazuje wypłacić tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi;

(3) zasądza od pozwanej J. O. na rzecz powoda Miasta S. W. 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

(4) zasądza od pozwanej J. O. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi 34,93 zł (trzydzieści cztery złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym 26 marca 2015 roku powód Miasto S. W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanej J. O. 540,80 zł z ustawowymi odsetkami szczegółowo opisanymi w pozwie, nadto kosztów procesu według spisu na 210 zł. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzone roszczenia wynikają z przejazdu pozwanej bez ważnego biletu stołeczną komunikacją miejską. (k. 2 – 3)

Postanowieniem z 9 września 2015 roku ustanowiono dla pozwanej kuratora jako dla nieznanej z miejsca pobytu. (k. 24)

Kurator wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc z ostrożności zarzut przedawnienia. (k. 39)

Do zamknięcia rozprawy 20 kwietnia 2016 roku strony nie zmieniły swoich stanowisk odnośnie przedmiotu sporu. (k. 43)

II. Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.

Pozwana korzystała 29 lipca i 11 grudnia 2014 roku z publicznego transportu zbiorowego, którego organizatorem jest powód przez swoją jednostkę organizacyjną – Zarząd (...). Nie posiadała ważnego dokumentu przewozu. W związku z tym wezwano pozwaną w tych dniach do uiszczenia po 4,40 zł opłaty za przewóz oraz po 266 zł opłaty dodatkowej; łącznie po 270,40 zł. Kwoty nie zostały uiszczone.

(wezwanie do zapłaty, k. 9 – 10)

III. Ocena roszczenia.

Między powodem a pozwaną została zawarta odpłatna umowa przewozu (art. 16 ust. 1 p.p.1). Ustawodawca na wypadek nieuiszczenia wynagrodzenia – to jest nieposiadania przez pasażera ważnego biletu na przejazd – upoważnia przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego do nałożenia opłaty dodatkowej za przejazd (art. 33a ust. 3 p.p.), w wysokości określonej bądź to na podstawie rozporządzenia właściwego ministra, bądź – jak w przypadku powoda – Radę Miasta Stołecznego W. (art. 34a ust. 2 p.p.). W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu, przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty (art. 33a ust. 3 p.p.).

Pozwana nie posiadała ważnego biletu, w związku z tym zasadnie powód domaga się zasądzenia na jego rzecz zarówno należności za przewóz, jak i opłaty dodatkowej. Roszczenie powoda jest również zasadne co do odsetek za opóźnienie, przy czym należało uwzględnić zmiany w tym zakresie od 1 stycznia 2016 roku, kiedy to wprowadzono pojęcie odsetek ustawowych za opóźnienie, jako obecnie odrębne od pojęcia odsetek ustawowych.

IV. Koszty.

Pozwana przegrała sprawę w całości.

Na koszty procesu powoda złożyło się: 30 zł opłaty od pozwu, 180 zł wynagrodzenia pełnomocnika według stawek minimalnych, 90 zł wykorzystanej zaliczki na poczet kosztów ustanowienia kuratora; łącznie 300 zł (art. 98 § 3 w związku z art. 99 k.p.c.).

Pozwana obowiązana jest zwrócić powodowi całość poniesionych kosztów procesu (art. 98 § 1 k.p.c.).

Wynagrodzenie kuratora ustalono przy uwzględnieniu nakładu pracy, w wysokości nie wyższej aniżeli stawki minimalne pełnomocnika będącego adwokatem (§ 1 rozporządzenia2), powiększone o zwrot wydatków (§ 2 rozporządzenia).

O nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono stosując odpowiednio reguły dotyczące zwrotu kosztów procesu (art. 113 ust. 1 u.k.s.c.).

1 Ustawa z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (j.t. – Dz.U. z 2000 r., Nr 50, poz. 601 z późn. zm.).

2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U. poz. 1476).